

Blijf in Uruzgan, ook al valt het kabinet

Door Frans W. Weisglas

NRC- Handelsblad , 9 november 2009

Minister van Defensie Van Middelkoop zegt in NrcHandelsblad van 23 oktober jl. over een Nederlands vertrek uit Uruzgan: “ dat wordt (in de NAVO) gezien als een opvallende alleingang van Nederland die haaks staat op de ontwikkelingen in het bondgenootschap. Het is in de meeste landen een voortdurende uitdaging om zo'n missie van draagvlak te voorzien. Als dan een van de meest vooraanstaande bondgenoten, en dat is Nederland in Afghanistan, radicaal zou stoppen, dan is dat een punt van zorg voor andere landen “

Dat is duidelijke en verstandige taal van de Minister. Het is daarentegen onverstandig dat de Tweede Kamer onlangs een motie heeft aangenomen, waarin staat dat Nederland zich na 2010 volledig uit Uruzgan moet terugtrekken. Alleen de fracties van het CDA, D66 en de SGP stemden tegen die motie.

Dat Nederland volgend jaar stopt als “ leading- nation “ in Uruzgan is begrijpelijk. Een dergelijke positie met een zeer omvangrijke inzet van militairen is niet jaren vol te houden en het is redelijk dat een ander NAVO-land die positie overneemt. Een volledige terugtrekking zou echter, onder meer om de door Minister van Middelkoop genoemde redenen, zeer slecht zijn. Het zou tot onbegrip bij andere landen leiden. En het zou de moeizaam opgebouwde kennis van de provincie in zuidelijk Afghanistan en het vertrouwen bij de bevolking teniet doen, ten nadele van de veiligheid en de verdere sociaaleconomische ontwikkeling.

Na het verloop van de Afgaanse verkiezingen is het van belang dat Nederland ook in Uruzgan het democratiseringsproces blijft steunen. Juist nu is verdere opbouw en versterking van het Afgaanse bestuursapparaat cruciaal. Dat geldt zeker ook voor de humanitaire hulp en de wederopbouw, onder meer op het terrein van onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuur. De civiele component van de internationale betrokkenheid zal steeds belangrijker worden, maar daarbij is militaire ondersteuning nog lange tijd noodzakelijk. De overdracht van taken aan het Afgaanse leger en politie is nodig, maar zal in 2010 nog niet voltooid zijn. Om al deze redenen moet Nederland in Uruzgan ook haar militaire taken voortzetten.

Het is te betreuren dat partijen als de VVD en de PvdA, met hun lange internationale traditie, Uruzgan nu in de steek laten. Ook deze partijen zijn zo idolaat van President Obama en zijn op Nederlandse leest geschoeide Afghanistanbeleid, maar als puntje bij paaltje komt laten zij hem in de steek, evenals de bevolking van Uruzgan. Die nieuwe Amerikaanse benadering van “ development, diplomacy and defence “ verdient verdere materiële- ook militaire- ondersteuning van Nederland dat inspiratiebron voor dit beleid is geweest, zoals Minister van Buitenlandse Zaken Hillary Clinton herhaaldelijk heeft gezegd.

Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat partijen die de motie waarin staat dat Nederland uit Uruzgan moet vertrekken steunden, ook hier tegen de naar binnen gerichte politieke koers van Wilders aanschurken.

Als Nederland abrupt stopt in Uruzgan en geen ander land de taken wil overnemen, dan is de kans groot dat de provincie weer ten prooi valt aan de barbarij van de Taliban. Alle investeringen van ons land in humanitaire projecten zijn dan voor niets geweest, net als de

inspanningen van onze militairen om het gebied veiliger en leefbaarder te maken voor de Afghaanse burgers.

Ik hoop dan ook dat het kabinet zal besluiten tot Nederlandse aanwezigheid in Uruzgan, ook na 2010. Zij hoeft zich niets aan te trekken van de aangenomen motie van Voordewind(CU) en Van Dam (PvdA), omdat de Kamer met die uitspraak ten onrechte op de stoel van het kabinet is gaan zitten. Als de Kamer na de besluitvorming door het kabinet bij haar opvatting blijft moeten de ministers daar op dat moment natuurlijk wel hun consequenties uit trekken. Er zijn kabinetten gevallen om minder belangrijke zaken!

Frans W. Weisglas is oud- Voorzitter van de Tweede Kamer en oud-buitenlandwoordvoerder van de VVD Tweede Kamerfractie.